

Posudek oponentky diplomové práce

Eva Podubníčková: Právní úprava nakládání s geneticky modifikovanými organismy

Diplomová práce je zpracována v rozsahu 70 stran včetně praktických užitečných příloh. Diplomantka zvolila pro svou práci systematické členění, které reflektuje všechny relevantní prameny práva, tj. úroveň mezinárodní, evropskou a národní (ČR).

V úvodu se diplomantka věnuje charakteristice GMO a důvodům, proč zvolila dané téma.

Dále se stručně věnuje historickému vývoji bez vynechání podstatných informací. V další kapitole, kde jsou hodnoceny principy právní úpravy, je správně zdůrazněn zejména princip prevence a předběžné opatrnosti. Za vhodné považuji odkazy na principy v rámci práva životního prostředí jako celku a na zakotvení principů v mezinárodní, popř. evropské právní úpravě. Nicméně v této kapitole postrádám alespoň zmínku o principu označovaném např. jako princip regulace od vidlí po vidličku. Kromě toho není příliš jasné, proč diplomantka při vysvětlení principu prevence (str. 17 a 18) odkazuje v podstatě jen na mechanismy EIA, nikoliv další. V tomto směru by bylo vhodné provést analýzu principů právní úpravy GMO důkladněji.

V dalších částech práce diplomantka rozebírá jednotlivé prameny právní úpravy. Přes prameny mezinárodního a komunitárního práva se dostává k právní úpravě ČR. Přestože se jedná o části spíše popisné, jsou zpracovány přehledně a účelně. V rámci rozboru práva ES je třeba ocenit poznámky týkající se evropské judikatury, která významně ovlivňuje celý právní řád ES, resp. členských států. V rámci rozboru právní úpravy ČR nejsou opomenuty správně právní vztahy a diplomantka se soustředí na povolovací procesy na úseku GMO. V případě podrobnějšího rozpracování by jistě šlo najít další aspekty využití správního řádu ve vztahu k dané povolovací činnosti.

V této části práce by bylo vhodné věnovat hlubší pozornost též kompetencím jednotlivých správních orgánů, popř. se zabývat výkladovou činností těchto subjektů. Na straně 48 nelze plně souhlasit se zahrnutím opatření k nápravě, jakož i pokut mezi sankční nástroje.

Na straně 57 začíná výklad o požadavcích na účast veřejnosti ve vztahu k povolování nakládání s GMO. Autorka zde odkazuje na Aarhuskou úmluvu a její nedostatečnou implementaci v ČR (s ohledem na znění zákona o GMO). Na tomto místě postrádám údaj o tom, jakým způsobem se Aarhuská úmluva promítla do právního řádu ČR, že došlo k její ratifikaci a publikaci ve Sbírce mezinárodních smluv, a jaké důsledky by bylo možné z tohoto postavení úmluvy vyvodit.

Diplomantka pracuje v zásadě velmi dobře se zvoleným tématem. Byť je práce spíše popisná bez důrazu na vlastní závěry *de lege ferenda* (byť v závěru práce je patrná snaha o určité osobní hodnocení), neopomíjí (až na dílčí výjimky) zásadní aspekty právní úpravy. Práce splňuje z formálního a též obsahového hlediska požadavky kladené na diplomové práce. S ohledem na výše uvedené ji doporučuji k ústní obhajobě.

V rámci obhajoby by se měla diplomantka zaměřit na následující otázky.

Uplatňují se na zvoleném úseku právní úpravy ekonomické nástroje? Které to jsou a jaký je jejich dopad na praxi nakládání s GMO?

V jakém směru se právní úprava nakládání s GMO dotýká fyzických osob nepodnikajících?

V Praze 7.2. 2008

JUDr. Tereza Tichá, Ph.D.
oponentka d.p.